

BISBAT DE MENORCA

DOCUMENT DE SÍNTESI DE LA DIÒCESI DE MENORCA CAP A L'OCTUBRE DEL 2024

1ª Pregunta: Després de la lectura de l'informe de síntesi en un clima de pregària, què podem fer a nivell parroquial, diocesà i nacional per continuar aprenent la sinodalitat?

Els pobres, protagonistes del camí de l'Església.

És fonamental que els pobres siguin els protagonistes de la nostra acció caritativa i d'ajuda social. Només així seran tractats amb el respecte i la dignitat que mereixen.

L'atenció personal i personalitzada propiciarà poder atendre amb dignitat aquells que la societat descarta i deixa a la cuneta.

La referència la tenim a la Doctrina Social de l'Església, que marca les línies de treball i els elements fonamentals per a la denúncia profètica de les causes de la injustícia.

Les dones a la vida i a la missió de l'Església.

És lògic reconèixer a les dones la mateixa dignitat baptismal que els homes. Aquest reconeixement hauria de culminar amb la seva participació activa en molts processos de decisió.

Perquè les dones accedeixin en igualtat a llocs de responsabilitat, és necessari revisar i, si convé, corregir la terminologia emprada als textos oficials de l'Església i desfer la possible ambigüïtat en la utilització de la paraula “home”, ja que pot referir-se als dos sexes o ser sinònim d’ “home”. De vegades això confon i pot excloure.

Han de continuar les reflexions i l'estudi sobre la possibilitat de conferir a les dones el ministeri del diaconat.

Per una Església que escolta i acompanya

Acollir, escoltar i acompanyar les diferents realitats de persones que pateixen per qualsevol causa i es troben en risc d'exclusió, adequant espais de trobada i atenció en parròquies i comunitats.

Preparar persones qualificades a l'art de l'acompanyament. Aprendre a escoltar és fonamental per caminar junts. En aquesta línia és important tenir cura dels joves a l'hora de procurar-los, a més de temps, respostes adequades a les inquietuds.

Valorar positivament el temps invertit en l'acompanyament.

Elegeix 3 iniciatives concretes per posar en pràctica

a) parroquial

Adequar espais a les parròquies i comunitats per acollir els joves i les minories marginals. Promoure la realització d'assemblees parroquials per conèixer-nos mútuament i integrar els objectius de l'evangelització.

b) diocesana

Per a la Sinodalitat. millorar la formació dels laics, amb propostes formatives conjuntes de consagrats, ministres ordenats i laics.

Donar coneixement de l'existència de canals de comunicació fàcils, per proposar suggeriments o queixes, tant a nivell parroquial com diocesà.

Fomentar la complementarietat entre les comunitats parroquials, evitant la competitivitat. En una diòcesi petita com la nostra, simplificar les estructures diocesanes, on molt pocs hem d'atendre moltes realitats.

c) nacional

Proposar, a qui competeixi, les revisions necessàries dels textos legislatius de l'Església per afavorir la inclusió de les dones i la participació activa en espais de decisió.

Revisar el llenguatge en la litúrgia i en els missatges públics, de manera que siguin més accessibles i comprensibles i que, a més, integrin tota la comunitat a què es dirigeixen.

2ª Pregunta: Prenent com a referència la segona part de la Síntesi (capítols 8-12): Com es pot potenciar la corresponsabilitat diferenciada en la missió de tots els membres del Poble de Déu (laics, vida consagrada, ministeri ordenat) a la teva realitat eclesial? Assenyala tres qüestions concretes.

És necessari clarificar i explicar en què consisteix la corresponsabilitat diferenciada. Si en parlem, cadascú ha d'assumir el seu paper, sense clericalismes, ni per part dels laics ni per part dels clergues. Per això hem de partir del coneixement i la valoració d'allò que ens uneix i ens iguala: la dignitat baptismal, i d'allò que ens diferencia: la capacitat i la responsabilitat de cadascú.

És fonamental que en la nostra formació com a cristians s'incideixi en aquests punts: En la iniciació cristiana, perquè els laics que completin aquesta iniciació sàpiguin com s'estructura l'Església, com en la dels clergues.

Els organismes de participació dels fidels en els processos de decisió, els consells parroquials, d'economia, de pastoral, si bé, per definició canònica són consultius, han de reforçar la capacitat pròpia de ser fòrums de debat i no simplement llocs de transmissió d'informació, amb decisions pràcticament sempre preses per endavant.

En la sinodalitat, la cultura del consens ha de ser més profunda que en altres àmbits de la vida social, i, per tant, amb el mètode de la conversa espiritual, reforçar la capacitat d'escoltar els diferents, escoltant la veu de l'Esperit a través dels altres.

S'han de millorar els canals de comunicació entre els consells i els grups presents en aquests, atenent la reserva necessària en alguns casos, però compartint la informació des dels grups als òrgans col·legiats i viceversa.

Els consellers s'han d'esforçar per fer arribar les opinions dels grups a què pertany, i també la d'aquelles persones que no formen part de grups, que participen a les celebracions parroquials o que són usuaris de qualsevol dels serveis que la parròquia ofereix.

Per afavorir la sinodalitat, els responsables parroquials o diocesans han d'escoltar les opinions i les propostes dels consells i actuar en conseqüència.

Recuperar la Missió com a motor de la nostra vida pastoral i celebrativa. Tant les estructures territorials com les pastorals han de ser en funció de la Missió. L'Església és missió i aquesta implica tota la comunitat en la tasca de l'evangelització. La diversitat de carismes, que està en relació estreta amb les capacitats de les persones, s'ha de posar al servei de l'Evangelització. És fonamental recuperar el paper de la família en la transmissió de la fe.

La nostra vida sencera ha de ser testimoni de la nostra fe, tant per a bisbes, preveres, diaques, religiosos o laics. D'això en depèn la imatge de l'Església que transmetem. Hem de pensar i actuar com ho faria Jesús en el nostre temps i les nostres circumstàncies.

Es planteja la importància dels moviments de laics a la pastoral, que actualment a la nostra diòcesi estan molt desdibuixats. No hi ha un moviment de pastoral obrera, els treballadors del sector turístic són difícilment agrupables, ja que les condicions laborals i d'horaris són molt diverses. Una vida de moviment seglejar fort ajuda i acompanya l'assumpció de responsabilitats i, a més, assegura l'acompanyament dels laics i laiques que accepten aquestes responsabilitats.

3ª pregunta.- A la llum del capítol 16 de l'Informe: Quines maneres de relació, estructures, processos de discerniment i decisió respecte a la missió permeten reconèixer-la, configurar-la, promoure-la? Propostes concretes.

Continuar amb la cultura de la sinodalitat amb més formació sobre aquesta, a través d'un model d'una Església participativa a tots els nivells.

Establir les bases dels organismes en què participen ministres ordenats, membres de la Vida Consagrada i laics, fomentant la corresponsabilitat diferenciada.

Fomentar l'estudi de l'Evangeli a les parròquies, per aprendre a escoltar la Paraula de Déu. Formació per a l'entorn digital i les noves tecnologies, amb vista a l'evangelització.

L'escolta i l'acolliment són connaturals a la nostra identitat cristiana. Escoltar tothom sense prejudicis en espais d'orientació, discerniment i acompanyament.

Sense descartar la tasca de Càritas i la seva tasca assistencial i sense deixar de valorar l'acompanyament espiritual, instituir un "ministeri" de l'escolta i l'acompanyament, parroquial o arxiprestal, atès per persones idònies i qualificades, que atenguin tots els qui, pel seu sofriment, dubtes o especial problemàtica, ho necessitin i sol·licitin.

Incloure la tasca d'aquest ministeri a la programació pastoral ordinària i avaluar-ne el treball. En conseqüència, seria necessari habilitar espais físics per poder dur a terme aquesta funció.

Per part de Càritas consolidar la seva opció clara i decidida pels pobres i exclosos, analitzant les causes de la pobresa i estudiant possibles solucions.

Organitzar la Pastoral obrera a la nostra diòcesi.

Potenciar tot el que ja feim com a Església missionera i sinodal

Programar reunions periòdiques entre el Consell Episcopal i Confer Menorca, per, de forma conjunta, reflexionar, discernir i afrontar els reptes pastorals de la Diòcesi.

En línia sinodal, potenciar i remarcar les entitats catòliques que posseïm, -especialment els col·legis catòlics-, identificant-les com a fonamentals en l'Església per a la transmissió de la fe.

Reconèixer i promoure les associacions privades i públiques de fidels.
Optar pels joves i per la pastoral juvenil i vocacional.
Promoure “Unitats pastorals” en benefici de coordinar iniciatives i activitats, per simplificar les estructures i no dificultar la vida eclesial.
Fer el que sigui possible per arribar a les famílies dels que reben els sagraments d'iniciació cristiana.

4ª Pregunta: Prenent com a guia el capítol 18 de l'Informe: Quins ministeris i òrgans de participació es poden renovar o introduir per expressar millor la corresponsabilitat?

Els Consells d'una diòcesi tenen una finalitat evangèlica i una missió apostòlica dins l'Església. Han de ser “consells”, o sigui que aconsellin, facin discerniment, prenguin opcions i ajudin a prendre decisions corresponsables. S'haurien de renovar més freqüentment.

Als consells s'hi haurien d'incorporar més laics. És necessari que es sentin escoltats, que les seves propostes i aportacions es tenguin en compte.

Simplificar estructures i optimitzar recursos. Les àrees pastorals es pensa que ja no són necessàries. Aprofitar en línia de sinodalitat allò que ja tenim i funciona bé. Si és necessari, crear algun organisme nou amb l'ajut, si convé, dels moviments laics especialitzats.

Reestructurar l'organització de la Diòcesi. Es necessita un nou model. És necessita revisar si hem de fer allò que ja està establert per evitar l'acumulació diocesana d'activitats.

Agrupar parròquies en Unitats Pastorals, com ja s'està fent a altres diòcesis espanyoles. Plantejar-se la possibilitat de crear una Província Eclesiàstica pròpia, de totes les Diòcesis de les Illes Balears.

Crear el ministeri de vida matrimonial. És important conferir a parelles casades estables i testimonials poder portar grups de matrimonis per il·luminar i ajudar la vida familiar.

Formar futurs responsables laics que assumeixin la seva responsabilitat amb competència, evitant caure en el clericalisme. En tenim exemples a països de missió on els laics assumeixen moltes funcions.

Al Santuari de la Mare de Déu del Toro seria necessari potenciar una pastoral d'acollida per part de matrimonis i les seves famílies.

Major presència femenina dins de les institucions i estructures de decisió.

El ministeri del lector necessita una preparació tècnica i bíblica. Preparar un curs per a lectors.

Potenciar la comunicació digital.